

Zadeva T-117/05 R

Andreas Rodenbröker in drugi proti Komisiji Evropskih skupnosti

„Postopek za izdajo začasne odredbe – Predlog za odložitev izvršitve –
Direktiva 92/43/EGS – Nujnost – Neobstoj“

Sklep predsednika Sodišča prve stopnje z dne 5. julija 2005 II - 2596

Povzetek sklepa

- 1. Začasna odredba – Pogoji za dopustnost – Tožba – Formalne zahteve – Navajanje razlogov, ki na prvi pogled upravičujejo odobritev predlaganih ukrepov – Kratka predstavitev argumentov – Dopustnost – Pogoji
(člena 242 ES in 243 ES; Poslovnik Sodišča prve stopnje, člen 104(2))*
- 2. Začasna odredba – Pogoji za dopustnost – Dopustnost tožbe v postopku v glavni stvari – Neupoštevnost – Omejitve
(člena 242 ES in 243 ES; Poslovnik Sodišča prve stopnje, člen 104(1))*

3. *Začasna odredba – Odložitev izvršitve – Začasni ukrepi – Pogoji za izdajo – Nujnost – Resna in nepopravljiva škoda – Dokazno breme – Finančna škoda, ki vpliva na premoženjsko stanje tožeče stranke – Škoda, ki jo je mogoče predvideti z zadostno stopnjo gotovosti – Upoštevanje položaja drugih oseb, in ne tožeče stranke – Izključitev (člena 242 ES in 243 ES; Poslovnik Sodišča prve stopnje, člen 104(2))*

1. Pogoji iz člena 104(2) Poslovnika zahtevajo, da bistvene dejanske in pravne okoliščine, na katere se opira predlog, na skladen in razumljiv način izhajajo že iz besedila predloga za izdajo začasne odredbe. Vendar če predlog kljub nejasnosti in zmedeni predstavitvi vsebuje več razlogov in trditev, s katerimi se dokaže, da so izpolnjeni pogoji o obstoju *fumus boni juris* in nujnosti, kar omogoča nasprotni stranki, da ustrezno predloži stališča, in sodniku, pristojnemu za izdajo začasne odredbe, da odloči o predlogu, predloga ni mogoče razglasiti za nedopustnega zato, ker ni izpolnil pogojev, ki jih zahteva člen 104(2) Poslovnika.

načeloma ne sme presojati v postopku za izdajo začasne odredbe, če bi to lahko vplivalo na zadevo v glavni stvari. Če se uveljavlja očitna nedopustnost tožbe, ki je povezana s predlogom za izdajo začasne odredbe, pa se kot nujno vendar lahko izkaže, da je treba ugotavljati, ali so podani določeni elementi, na podlagi katerih je na prvi pogled mogoče sklepati o dopustnosti take tožbe.

(Glej točko 55.)

(Glej točki 53 in 54.)

2. Dopustnost tožbe pred sodiščem, pristojnim v postopku v glavni stvari, se
3. Nujnost predloga za izdajo začasne odredbe se mora presojati glede na potrebo po začasnem odločanju, da bi se izognili nastanku resne in nepopravljive škode za stranko, ki predlaga izdajo začasne odredbe. Stranka mora dokazati, da ne more čakati na izid postopka v glavni stvari, ne da bi utrpela tovrstno škodo.

Čeprav je v zvezi s tem res, da za ugotovitev resne in nepopravljive škode v postopku za izdajo začasne odredbe ni treba zahtevati, da se nastanek škode dokaže z absolutno gotovostjo, in da zadostuje, da jo je mogoče predvideti z zadostno stopnjo gotovosti, ostaja dejstvo, da morajo tožeče stranke dokazati dejstva, ki naj bi utemeljevala možnost take resne in nepopravljive škode, da se sodniku, pristojnemu za izdajo začasne odredbe, omogoči presoja njene verjetnosti. Zato pogoj v zvezi z nujnostjo ne zadostuje, če zatrjevane okoliščine niso dejansko tveganje, ampak prihodnje negotovo in naključno tveganje.

Prav tako ni mogoče upoštevati zatrjevane škode, ki naj bi jo utrpeli druge osebe, in ne tožeče stranke, ker mora biti škoda, ki naj bi utemeljevala nujnost, osebna za vlagatelja. Prav tako se finančna škoda, razen v izjemnih okoliščinah, ne more šteti za nepopravljivo ali celo težko popravljivo, ker je lahko predmet poznejšega finančnega nadomestila.

(Glej točke 71, 72 in od 74 do 76.)